

חוק לתיקון דיני העונשין (בגד וריגול), תשי"ז—1956

פרק ראשון: הוראות כלליות

1. בחוק זה —

«אויב» — מי שהוא צד לוחם נגד ישראל או מכריו על עצמו בתור שכזה, בין שהוכרזה מלחמה ובין שלא הוכרזה, בין שיש פעולות איבה ובין שאינן — כל עוד לא נסתיימה אותה מלחמה;

«ידיעה» — לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ, או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה;

«מסירה» — לרבות גרם-מסירה;

מקום שמדובר על «עשיית מעשה» בכוונה מסויימת, פירושו — עשייה או חדלה באותה כוונה ללא סמכות כדין;

שאר המונחים פירושם כמשמעותם בפקודת החוק הפלילי, 1936.

2. קשר או נסיון לעבור עבירה לפי חוק זה, דינם כדין מעשה העבירה.

3. בעבירה לפי חוק זה שדינה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, לא תשמש ההגנה לפי הסעיפים 17 או 18 לפקודת החוק הפלילי, 1936, עילה לפטור מאחריות פלילית, אלא עילה להמתקת הדין בלבד.

4. אין רואים מעשה כעבירה לפי חוק זה, אם משתמעת מתוכו כוונה בתום לב להביא בדרכים חוקיות לידי שינוי או תיקון של פגם או טעות בסדרי המדינה או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי מדינה זרה או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי ארגון או מוסד בינלאומי או בפעולותיהם.

5. מי שיוזע כי אדם פלוני זומם או מנסה לעבור עבירה לפי חוק זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע עשייתה או השלמתה, דינו —

(1) מאסר שבע שנים, אם העונש שנקבע על העבירה הוא מאסר חמש עשרה שנה או עונש חמור מזה;

(2) מאסר שלוש שנים, בכל עבירה אחרת.

6. (א) על אף האמור בסעיף 5, בן-זוג, הורה, צאצא, אח או אחות של אדם שזומם או ניסה לעבור עבירה לפי חוק זה, אשר לא הודיעו לרשויות המוסמכות על המזימה או הנסיון, לא ישאו באחריות פלילית, על כך.

(ב) סעיף זה בא להוסיף על ההגנה הניתנת לפי כל דין לקרובים 'האמורים' או לקרובים אחרים ולא לגרוע ממנה.

7. על אף האמור בחוק זה, לא יטיל בית משפט עונש מיתה אלא אם העבירה נעברה, והעונש נגזר, בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות על-ידי ישראל או נגדה.

¹ ע"ר 1010, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

פרק שני : בנד

8. מי שעשה מעשה בכוונה להביא לכך שישראל תחדל כמדינה ריבונית או ששטח כל שהוא יצא מריבונותה או משליטתה, דינו — מיתה או מאסר עולם.
9. מי שעשה מעשה בכוונה להביא לידי פעולה צבאית נגד ישראל, דינו — מיתה או מאסר עולם.
10. מי שמסר ידיעה לאויב או בשבילו או שסייע באופן אחר לאויב או למי שעומד לאסור מלחמה על ישראל, בכוונה לעזור להם במלחמתם, דינו — מיתה או מאסר עולם.
11. מי שעושה מעשה שמתגלה ממנו כוונה לעבור עבירה לפי הסעיפים 8, 9 או 10, דינו — מאסר עשר שנים.
12. (א) אזרח ישראל ששירת בכוחות המזוינים של האויב, דינו — מאסר חמש עשרה שנה.
(ב) אדם החייב בנאמנות למדינת ישראל ששירת בכוחות המזוינים של האויב מבלי שהיה כפוי לכך, דינו — מאסר עשר שנים.
13. מי שסייע בידי שבוי מלחמה להימלט מישראל או ממקום כליאתו, דינו — מאסר שבע שנים ; געשה המעשה בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמש עשרה שנה.
14. מי שהפיץ ביודעין ידיעות שיש בהן כדי לערער את רוח תושבי ישראל בעמידתם בפני האויב, דינו — מאסר חמש שנים ; היו הידיעות כוזבות, דינו — מאסר שבע שנים.

פרק שלישי : פגיעה בכוחות מזוינים

15. (א) אלה הם הכוחות המזוינים לענין פרק זה :
(1) צבא-הגנה לישראל ;
(2) משטרת ישראל.
(ב) הממשלה רשאית, בצו שיפורטם ברשומות, להחיל הוראות פרק זה על כוחות מזוינים אחרים הפועלים בדין בישראל.
16. לענין פרק זה — „מרידה“ היא כאשר שלושה או יותר מחברי כוח מזויין עושים אחת מאלה :
(1) תוך אי-ציות בצוותא לפקודה, הם תופסים בנשק או משתמשים בנשק שברשותם או משתמשים באמצעי כפיה כלפי מפקד ;
(2) מסרבים בצוותא למלא פקודה בשעת פעולה צבאית או למלא פקודה הנוגעת לפעולה כזאת.
17. המשתתף במרידה בתוך כוח מזויין או המסייע לה, דינו — מאסר שבע שנים ; היה הכוח המזויין צבא-הגנה לישראל, דינו — מאסר עשר שנים.
18. מי שעורר מרידה בתוך כוח מזויין, דינו מאסר עשר שנים ; היה הכוח המזויין צבא-הגנה לישראל, דינו — מאסר חמש עשרה שנה.
19. מי שעשה אחד המעשים האמורים בסעיפים 17 או 18 בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם.

20. מי שגרם בזדון נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזויין או סיכן, על ידי מעשה או מחל, בזדון או ברשלנות, את האספקה לכוחות המזוינים, דינו — מאסר שבע שנים; היה במעשה העבירה כדי לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עשר שנים; נעברה העבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות על-ידי ישראל או נגדה, דינו — מאסר חמש-עשרה שנה.

הסתה להשתטות

21. מי שהסית או שידל אדם החייב בשירות בכוח מזויין שלא ישרת בו, או מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לערוק משירותו, או סייע לו בעריקה, דינו — מאסר עשר שנים.

הסתה לאי-ציות

22. מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לאי-ציות לפקודה חוקית, דינו — מאסר שנה; היה במעשה העבירה כדי לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמש שנים; נעברה העבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות על-ידי ישראל או נגדה, דינו — מאסר שבע שנים.

פרק רביעי: ריגול

הגדרה

23. בפרק זה —

”ידיעה סודית” — ידיעה אשר תכנה, צורתה, או סדרי החזקתה מעידים עליה כי בטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, או ידיעה הנוגעת לסוג ענינים שהממשלה הכריזה עליהם, בצו שיפורסם ברשומות, כענינים סודיים.

מסירת ידיעות לאויב

24. מי שמסר לאויב או בשבילו ידיעה העלולה להיות לתועלתו, דינו — מאסר עשר שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם.

מסירת ידיעה סודית

25. מי שמסר ידיעה סודית, או קיבל, הכין, החזיק, אסף או רשם אותה, בלי להיות מוסמך לכך, דינו — מאסר חמש עשרה שנה.

כוונת פניעה בבטחון

26. מי שמסר ידיעה, קיבל, הכין, החזיק, אסף או רשם אותה, והתכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר חמש עשרה שנה; היתה הידיעה ידיעה סודית, דינו — מאסר עולם.

מנע עם סוכן זר

27. (א) קיים אדם מגע עם סוכן זר, ואין לו הסבר סביר למגע זה, רואים אותו כאילו מסר לו ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך.

(ב) ניסה אדם ליצור מגע עם סוכן זר בידועו שהוא סוכן זר, או שלפי הנסיבות היה לו יסוד סביר להניח שהוא סוכן זר, דינו כדין המקיים מגע עם סוכן זר.

(ג) בסעיף זה, ”סוכן זר” — לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או עומד לעסק, מטעם מדינה זרה או למענה באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל.

כניסה למקום צבאי

28. מי שנכנס למקום המוחזק בידי צבא-הגנה לישראל או המשמש למטרותיו, והכניסה אליו נמצאת תחת שמירה או שהיא מוגבלת לפי הודעה שהוצגה באופן בולט מחוצה לו, או ששהה בו שוטט בקרבתו, ניסה לחדור לתוכו, או ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום כאמור, דינו — מאסר שלוש שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו — מאסר עולם.

29. מי שזיזף מסמך או החזיק מסמך מזוייף, וכן מי שהחזיק מסמך רשמי או הזתמש בו בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שהשתמש בטענות שוא או מסר ביודעין הודעה כוזבת. בכוונה להכין מעשה עבירה לפי פרק זה שענשה מאסר חמש עשרה שנה או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להכין מעשה עבירה כאמור, דינו — מאסר עשר שנים.

פרק חמישי : פגיעה ביחסי חוץ

פגיעה ביחסי חוץ
30. מי שעשה מעשה או הסית לעשות מעשה נגד מדינה זרה או נציגיה או נגד ארגון או מוסד בינלאומי או נציגיהם, והמעשה היה עשוי להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור או לאינטרסים שיש בהם לישראל, או לגרום לפעולת תגמול עויינת נגד מדינת ישראל או אזרחיה, דינו — מאסר שבע שנים; הביא המעשה לאחת התוצאות האמורות, דינו — מאסר עשר שנים.

גיוס לכוחות זרים
31. (א) אזרח ישראל שהתגייס, ללא היתר, לכוחות מזויינים של מדינה זרה, דינו — מאסר שלוש שנים.

(ב) מי שגייס בישראל, ללא היתר, תושב ישראל לכוחות מזויינים של מדינה זרה, והוא אינו נציגה הרשמי של מדינה כאמור, והמגויס אינו אזרח, דינו — מאסר חמש שנים.

(ג) לענין סעיף זה —

”היתר” — היתר שניתן על-פי דין או מאת הממשלה;

”כוחות מזויינים של מדינה זרה” — לרבות כוחות מזויינים זרים;

”אזרח ישראל” — לרבות אזרח ישראל שהוא גם אזרח מדינה זרה.

פרק שישי : סדרי דין

אישום
32. לא יוגש כתב אישום לפי חוק זה אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בכתב.

מעצר
33. (א) שופט רשאי, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לצוות על מעצר אדם שהוא חשוד בעבירה לפי חוק זה, לתקופה שיקבע או יאריך מדי פעם בפעם.

(ב) הוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים)², לא יחולו על מעצר לפי סעיף זה.

(ג) לגבי מעצר לפי סעיף זה נתונות הסמכויות האמורות בפקודת השחרור בערבות, 1944³, לנשיא בית המשפט העליון ולמלא מקומו הקבוע בלבד.

חיפוש בשעת הרחק
34. היה קצין משטרה גבוה משוכנע כי יש יסוד מספיק להניח שנעברה עבירה לפי הסעיפים 24, 25 או 26 או שעומדים לעבור עבירה לפי אחד הסעיפים האלה והוא סבור כי גילוי הדבר דחוף ואינו סובל דיחוי וכי טובת המדינה דורשת פעולה מיד, רשאי הוא לתת לכל שוטר הוראה בכתב חתומה בידו, לערוך חיפוש בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, כדין צו חיפוש שניתן על ידי שופט שלום על פי פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים); ובלבד שתוראה כאמור תאושר על ידי שופט תוך שלושה ימים אחרי גתירתה.

² חוקי א"י, כרך א', פרק 8, עמ' 431.
³ ע"ר 1044, חוס' 1, מס' 1350, עמ' 57.

35. (א) בית המשפט רשאי לצוות, בכל שלב של דיון בעבירה לפי חוק זה, על דיון בדלתיים סגורות ועל סדרי דיון אחרים שיש בהם כדי להבטיח שמירה על הסודיות הדרושה לבטחון המדינה.
- (ב) ציווה בית משפט כאמור, רשאי הוא להרשות לאדם או לסוג בני-אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.
- (ג) המפרסם דבר מתוך דיון שהתנהל בדלתיים סגורות לפי סעיף זה, דינו כדיון המבזה את בית המשפט.
36. (א) יצא אדם חייב בדין על עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות כי כל נכס שבו הסתייע העבריין כדי לעבור את העבירה, יחולט לאוצר המדינה, אף אם לא הוכחה בעלותו של העבריין בנכס.
- (ב) ציווה בית המשפט כאמור, רשאי אדם שלא היה שותף לעבירה, תוך שנה מיום מתן הצו, לנקוט בהליכים משפטיים כדי להוכיח את זכותו בנכס, ומשהוכחה להנחת דעתו של בית המשפט, רשאי בית המשפט לבטל את צו החילוט ולצוות על מסירת הנכס לבעליו.
37. חוק זה בא להוסיף על האמור בכל דין אחר ולא לגרוע ממנו.
38. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות חוק), תשמ"ז—1955, יתוקן כך:
בסעיף 2 תיווסף פסקה זו:
"5) עבירה לפי חוק לתיקון דיני העונשין (בגד וריגול), תשי"ז—1956."
39. בטלים —
- (1) הסעיפים 49 — 58 לפקודת החוק הפלילי, 1936;
(2) פקודת הסודות הרשמיים.⁵
40. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק המוצע בא לשכלל ולרכז את הוראות החוק הקיימות בדבר עבירות הפוגעות בשלומה ובבטחונה של המדינה. ההוראות שהחוק המוצע בא להחליפן כלולות:

1. בסעיפים 49 — 58 לפקודת החוק הפלילי, 1936;
2. בפקודת הסודות הרשמיים.

ההוראות האמורות שבפקודת החוק הפלילי, 1936, ובפקודת הסודות הרשמיים, שהוחקו בזמנו בשביל ארץ-ישראל, אינן הולמות את הצרכים של מדינה ריבונית, ושל ישראל בפרט. האפייני להוראות אלה הוא זיקתן למשטר המלוכני הבריטי והיותן, במידה רבה, העתקה של חוק אשר צמח על רקע התפתחותה המדינית של הממלכה המאוחדת ויחסיה עם המושבות.

מלבד זאת נתברר, בשנות קיומה של ישראל, כי החוק הקיים לוקה גם בליקויים אחרים, שהם לאו דוקא פרי תלותה של הארץ בשלטון זר בעבר.

החוק המוצע בא לבטל את ההוראות האמורות, ולתת במקומן חוק חדש ואחיד, שיענה את צרכי המדינה.

⁴ ס"ח 192, תשמ"ו, עמ' 7.
⁵ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק', עמ' 1003.

(1) הפרק הראשון, הכולל הוראות כלליות, קובע, כי נוסף לפירושים שניתנו בחוק המוצע תהיה למונחים שבו המשמעות שיש להם בפקודת החוק הפלילי, 1936.

אף על פי שההוראות הכלליות בדבר אחריות פלילית וענשים הכלולות בחלק הראשון של אותה פקודה חלות גם על העבירות שבחוק המוצע, קובע פרק זה כמה סטיות מאותן הוראות, ואלה החשובות שבהן :

א. העונש המכסימלי בעד נסיון לעבור עבירה לפי חוק זה או בעד קשירת קשר לעבירה כזאת, וכן בעד חיפוי על עבירה כאמור שענשה מאסר שבע שנים או יותר, יהיה יותר חמור מהעונש הצפוי בדרך כלל בעד פעולות כאלה לגבי עבירות אחרות.

ב. הטענות כי עבירה נעברה מחמת הכרח או צורך — המשמשות טענות-הגנה טובות בעבירות אחרות ופוטרות את הנאשם מאחריות לעבירה — לא ישמשו, בעבירות לפי חוק זה שדינן מאסר שבע שנים או יותר, עילות לפטור מאחריות פלילית אלא רק עילות להמתקת העונש.

ג. לעומת זאת, מעשה אשר היה נחשב כעבירה לפי חוק זה לא יחשב לעבירה, אם נעשה בכוונה כנה להביא בדרכים חוקיות לתיקון פגמים וטעויות בסדרי המדינה והשלטון, או בסדרי מדינות זרות, ארגונים או מוסדות בינלאומיים, ובפעולותיהם. כוונה כזאת תשמש הגנה טובה.

ד. הגנה מיוחדת ניתנת לקרובים מסויימים של אדם שזמם או ניסה לעבור עבירה לפי חוק זה. הם לא ישאו באחריות פלילית אם לא הודיעו לרשויות המוסמכות על המזימה או הנסיון.

בהוראה מיוחדת נקבע בפרק זה כי עונש מיתה — המוטל לפי החוק בשלושה מקרים — לא יוטל על אדם אלא אם העבירה נעברה, והעונש נגזר, בתקופת קרבות.

(2) הפרק השני קובע ענשים על מעשי בגד, הפוגעים בעצם קיומה של המדינה או בכוח עמידתה בשעת מלחמה, והם :

- א. מעשים המכוונים לשלילת ריבונותה של המדינה או לפגיעה בשלמותה הטריטוריאלית ;
- ב. גרם למלחמה נגד ישראל ;
- ג. סיוע לאויב בדיעות או בשירותים אחרים בכוונה לעזור לו במלחמתו ;
- ד. שירות בכוחות המזוינים של האויב ;
- ה. סיוע בידי חיילי האויב להימלט משבי ישראל ;
- ו. תעמולה. תבוסנית.

(3) הפרק השלישי בא להעניש על מעשים הפוגעים בכוחות המזוינים, כלומר : בצבא-הגנה לישראל, במשטרת ישראל, ובכוחות מזוינים אחרים שהממשלה תחיל עליהם הוראות פרק זה.

אלה המעשים שהם בני-עונשין לפי פרק זה, אם נעשו לגבי הכוחות המזוינים או חבר מחבריהם :

- א. השתתפות במרידה או גרימתה ;
- ב. פגיעה ברכוש שהוא בשימוש כוח מזויין וסיכון האספקה לכוח מזויין ;
- ג. הסתה להשתמטות משירות ;
- ד. הסתה לאי-ציות לפקודות.

(4) הפרק הרביעי בא בעקבות פקודת הסודות הרשמיים וקובע ענשים על מעשי ריגול שונים :

- א. מסירת ידיעות לאויב ;
- ב. מסירת ידיעות שהן בגדר סוד בטחוני וטיפול בהן, ללא סמכות ;
- ג. התקשרות עם סוכנים זרים ;
- ד. חדירה למקומות צבאיים והתחקות על הנעשה בהם ;
- ה. פעולות הכנה מסויימות על מנת להקל על מעשי ריגול.

(5) הפרק החמישי דן בעבירות הקשורות ביחסי חוץ וקובע ענשים על מעשים בלתי מוסמכים המזיקים או העשויים להזיק ליחסים בין ישראל ובין מדינות זרות או ארגונים ומוסדות בינלאומיים.

בפרק זה נקבע גם עונש על פעולות גיוס בישראל לכווחות מזויינים זרים כשאין היתר לכך על פי דין או מאת הממשלה.

(6) הפרק הששי מציע שורת הוראות שאינן בגדר סעיפי עונשין, ושמתרתן להשלים את ההוראות האחרות של החוק המוצע ; בין היתר נקבעו בו הוראות בדבר —

- (1) הגבלת הסמכות להגיש כתב-אישום על עבירות לפי החוק המוצע ;
- (2) מעצר חשודים בעבירות על פי חוק זה ועריכת חיפוש במקרה של ריגול, שיבואו במקום ההוראות המתבטלות של פקודת הסודות הרשמיים ;
- (3) הרחקת קהל ממקום המשפט מטעמי בטחון ;
- (4) חילוט מכשירי עבירה ;
- (5) הרחבת סמכות שיפוטם של בתי הדין בישראל על עבירות לפי החוק המוצע שנעשו בחוץ לארץ.

ואלה הוראות החוק המתבטלות על-ידי החוק המוצע :

49. (1) כל האוסר מלחמה על הוד מלכותו כדי לאיים ולהטיל אימה על הנציב העליון, יאשם בבגד ויהא צפוי לעונש מות.

בגד

(2) כל הקושר קשר עם אדם אחר, בין אם אותו אדם אחר נמצא בתוך תחומי פלשתינה (א"י) ובין אם הוא נמצא מחוצה לה, לאסור מלחמה על הוד מלכותו מתוך כוונה להביא לידי מלחמה אשר, אילו נעשה הדבר על ידי אחד מנתיני הוד מלכותו, היה זה נחשב לו לבגד — יאשם בבגד ויהיה צפוי לעונש מות.

בתנאי שאם אשה שנתחייבה בדין על פי הוראות סעיף זה נמצאה הרה לפי עדות המניחה את דעת בית המשפט, תהא צפויה למאסר עולם.

50. כל המסית נכרי לכבוש את פלשתינה (א"י) בכוח מזויין יאשם בבגד ויהיה צפוי לעונש מות.

הסתה לכבוש

בתנאי שאם אשה שנתחייבה בדין על פי הוראות סעיף זה נמצאה הרה לפי עדות המניחה את דעת בית המשפט, תהא צפויה למאסר עולם.

51. כל אדם —

העלמת בגד

(א) שנעשה שותף לאחר מעשה במעשה בגד ; אן

(ב) כשהוא יודע שאיזה אדם מתכוון לעשות מעשה בגד ואינו

מודיע על כך לנציב העליון, למושל מחוז או לשוטר בכל המהירות האפשרית, או שאינו עושה מאמצים אפשריים אחרים כדי למנוע את מעשה העבירה, יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר עולם.

52. כל המחבל מזימה לבצע אחת המטרות דלקמן, דהיינו :

(א) להוריד את הוד מלכותו מתואר המלכות, מכבוד המלכות ומשם המלכות של כתר הקיסרות של בריטניה הגדולה, אירלנד והדומיניונים הבריטיים אשר מעבר לים או של כל אחד מן הדומיניונים או הארצות של הוד מלכותו ; או

(ב) לאסור מלחמה על הוד מלכותו בכל חלק מהדומיניונים של הוד מלכותו או בכל ארץ שהוכרזה כארץ הנתונה לחסותו או לממונותו של הוד מלכותו, על מנת לכופ אותו או ללחוץ עליו בכוח לשנות את דרכיו או את מעשיו או על מנת להטיל כוח או כפייה או לאיים או להטיל אימה על הסמכות או הרשות המחוקקת אשר באחד הדומיניונים של הוד מלכותו, או בכל ארץ שהוכרזה כארץ הנתונה לחסותו או לממונותו ; או

(ג) להסית אדם לכבוש בכוח הנשק אחד הדומיניונים של הוד מלכותו, או כל ארץ שהוכרזה כארץ הנתונה לחסותו או לממונותו ; והוא מביא את המזימה הזאת לידי גילוי בפעולה גלויה או בפרסום דבר שבדפוס או שבכתב. — יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר עולם.

53. כל אדם — המסייע למלחמת אורחים, שימוש בכוח מזויין נגד הממשלה וכו'.

(א) אשר מבלי רשות חוקית מנהל, או עושה הכנות לנהל, או עוזר או מייעץ לנהל או לעשות הכנות למלחמה או לכל מעשה מלחמה את כל חלק מתושבי פלשתינה (א"י), או את כל גזע מגזעיה, או חבר אנשים מתושביה, או להם או נגדם ;

(ב) המתכוון או מתאמץ על ידי כוח מזויין או על ידי הראית כוח מזויין להשיג שינוי בממשלה או בחוקיה או להתנגד להוצאת החוקים לפועל, או לכופ את הנציב העליון או כל חבר מהג'עד הפועל הממשלתי, או מהמועצה המחוקקת או המועצה המייעצת או כל אדם המפקד על כל כוח צבאי או ימי או כל שוטר, לעשות או להימנע מעשות כל פעולה בעלת אופי ציבורי או רשמי ;

יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר עולם.

54. כל המתאמץ לעשות אחד הדברים הבאים, דהיינו :

הסתה להתקוממות

(א) להדיח אדם העובד בחילות הצבא בפלשתינה (א"י), או איש מאנשי חיל המשטרה, מתפקידו ומנאמנותו להוד מלכותו או לממשלת פלשתינה (א"י) ; או

(ב) להסית אנשים כאלה לעשות פעולת מרד או כל מעשה בגד או מעשה התקוממות ;

(ג) להסית אנשים כאלה להועיד או להתאמץ להועיד התקהלות לשם התקוממות.

יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר עולם.

55. כל אדם —

(א) העוזר, מסייע, או נעשה שותף לכל מעשה התקוממות על ידי סגן, קצין, או חייל בצבאות פלשתינה (א"י), או על ידי כל איש מאנשי המשטרה; או

(ב) המדיח סגן, או חייל בחילות הצבא בפלשתינה (א"י), או בחילות הים של פלשתינה (א"י), או כל איש מאנשי המשטרה למרי-או לבלי לציית לאיוזו פקודה חוקית שניתנה על ידי קצין גבוה הימנו, או מדיח אותו לכל פעולה של אי הכנעה, יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר חמש שנים.

56. כל העושה אחד המעשים דלקמן באיזה אמצעי שהוא, בין במישרין ובין בעקיפין, דהיינו:

(א) משדל או מפתה או מנסה לשדל או לפתות כל סגן או חייל בחילות הצבא או בחילות הים או כל שוטר בחיל המשטרה הנ"ל לברוח, או

(ב) עוזר, או מסייע או נעשה שותף לבריחתם של הנ"ל, או
(ג) נותן לאחד האנשים הנ"ל מקלט או מסייע להחביאו, כשיש לו יסוד להאמין שהאדם הנ"ל ברח מגדודו, יאשם בעוון.

57. (1) כל אדם המסייע ביודעין ובמתכוון ביד נכרי שהנהו אויב להוד מלכותו והוא שבויה מלחמה בפלשתינה (א"י), בין אם שבויה כזה אסור בבית סוהר ובין שהוא אסור במקום אחר, ובין שהורשה להתהלך חפשי על יסוד דברת הכבוד (פרולה) שלו, להימלט ממאסרו או ממקום כליאתו, או אם הוא מתהלך חפשי על יסוד דברתו, להימלט מפלשתינה (א"י) — יאשם בפשע ויהיה צפוי למאסר עולם.

(2) כל המרשה מתוך רשלנות ובניגוד לחוק לכל אדם מאלה שנוכרו בסעיף-קטן הקודם להימלט, יאשם בעוון.

58. בכל עבירה מן העבירות המוגדרות בפרק זה, כשגילוי המזימה על ידי פעולה גלויה לבצע איזו מטרה היא יסוד מיסודות העבירה — הרי כל קשר עם איזה אדם להוציא לפועל את המטרה ההיא וכל פעולה הנעשית על ידי אחד מקושרים למען בצע את המטרה ההיא, תיחשב כפעולה גלויה המבליטה את המזימה.

סודות רשמיים

פקודה הבאה למנוע גילוי תעודות וידיעות רשמיות

1. פקודה זו תיקרא פקודת הסודות הרשמיים.
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —
"מסירה" או "קבלה" כוללים כל מסירה או קבלה, בין שלמה ובין חלקית, ובין שפעולת המסירה חלה על עצם התרשים, התכנית, המודל, החפץ, הרשימה, המסמך או הידיעה או שהיא חלה רק על תמציתם, רושםם או תיאורם;

השם הקצר
פירוש

„מסירה“ של תרשים, תכנית, מודל, חפץ, רשימה או מסמך כוללת את פעולת ההעברה של הני”ל ;

„מסמך“ כולל חלק של מסמך ;

„מודל“ כולל סמל, תבנית ודוגמה ;

„כלי מלחמה“ כוללים כל ספינה, צוללת, אוירון, טאנק, או מכונה אחרת כיוצא בזה וכלי משחית וכדורי יריה, אניית משחית או אניית מוקש או חלק מהם שנועדו או שסוגלו לשימוש במלחמה, וכל חפץ, חומר או מכשיר אחרים המכוונים לשימוש כזה, בין שהם בגדר ממש ובין שהם בגדר הצעה ;

„השגה“ או „החזקה“ ביחס לכל תרשים, תבנית, מודל, חפץ, רשימה או מסמך, כוללות את העתקתם, או גרם העתקתם, כולם או מקצתם ;

„עבירה על פקודה זו“ כוללת כל מעשה, אי-מעשה או כל דבר אחר שנענשים עליו על פי פקודה זו ;

„משרה בשירות הוד מלכותו“ כוללת כל משרה או עבודה במחלקה ממחלקות ממשלת פלשתינה (א”י) או בשירותה ;

„מקום אסור“ פירושו —

(א) כל מפעל הגנה, מחסן נשק, מחנה או תחנה של חיל הים, הצבא או האויר, בית חרושת, מספנה, שדה מכרות, מחנה, ספינה או אוירון השייכים להוד מלכותו, או התפוזים על ידי הוד מלכותו או מטעמו או כל תחנה או כל משרד של טלגרף, טלפון ואלחוט, או תחנת אותות השייכים כאמור להוד מלכותו או תפוזים על ידו או בשמו והמשמשים לצורך בנינם או תיקונם, עשייתם או אצירתם של כלי מלחמה, או של כל תרשימים, תבניות, מודלים או מסמכים השייכים לכך או לצורך השגת כל מיני מתכות, שמנים או מחצבים שמשמשים בהם בזמן מלחמה ;

(ב) כל מקום שאינו שייך להוד מלכותו אשר בו עושים, מתקנים, מכינים או אוצרים כל מיני כלי מלחמה או כל תרשים, מודל, תכנית או מסמך השייך להם או שאוצרים אותם שם על-פי חוזה עם הוד מלכותו או עם כל אדם בשם הוד מלכותו או בדרך אחרת בשם הוד מלכותו ;

(ג) כל מקום השייך להוד מלכותו או המשמש למטרותיו ואשר יוכרו באותה שעה בצו מאת הנציב העליון כמקום אסור לצורך פקודה זו מחמת שמסירת ידיעות בקשר עם אותו המקום או הסבת נזקים לאותו המקום יהיו לתועלת לאויב ; וכן

(ד) כל מסילת ברזל, כביש, דרך או צינור או אמצעי תחבורה אחר ביבשה או בים, לרבות כל מפעל או מבנה שהם חלק מהם או הקשורים אתם, או כל מקום המשמש למפעלי גז, מים או חשמל או מפעלים אחרים למטרות בעלות אופי ציבורי, או כל מקום שבו עושים, מתקנים או אוצרים שלא מטעם הממשלה כל כלי מלחמה, או כל תרשים, מודל, תכנית או מסמך בקשר עם זה ואשר הוכרו בצו מטעם הוד רוממותו כמקום אסור לצורך פקודה זו, מחמת שכל ידיעה ביחס למקום הזה או מחמת שהריסתו או חסימתו או קלקולו יביאו תועלת לאויב ;

„תרשים“ כולל כל צילום או דרך-שיקוף אחרת של מקום או חפץ ;

„מדינת“ כוללת את ההומיניונים של הוד מלכותו וכל ארץ-הנתונה לחסותו של הוד מלכותו או שהוד מלכותו קיבל מנדט עליה מטעם חבר הלאומים.

3. (1) כל העושה את המעשים דלקמן למטרה מן המטרות הפוגעת לרעה בבטחונה או בעניינה של המדינה —

(א) מתקרב לאיזה מקום אסור או בודק אותו, או עובר על פניו או נמצא בקרבת מקום אליו או נכנס לשם; או

(ב) עושה כל תרשים, תכנית, מודל, או רשימה העשויים, העלולים או המכוון נים להיות לתועלת האויב אם במישרין ואם בעקיפין;

(ג) מקבל, אוסף, רושם או מפרסם או מוסר לכל אדם מלה מספר מלים סודי של הממשלה, או סיסמה חשאית, או כל תרשים, תכנית, מודל, חפץ או רשימה או כל מסמך או ידיעה אחרים העשויים, העלולים או מכוונים להיות לתועלת האויב אם במישרין ואם בעקיפין.

יאשם בפשע.

(2) כשמביאים אדם במשפט פלילי על פי סעיף זה לא יהא צורך להוכיח כי הנאשם היה אשם באיזה מעשה מסויים המכוון להראות מטרה הפוגעת לרעה בבטחונה של המדינה, ואם גם לא הוכח נגדו מעשה כזה, אפשר לחייבו בדין אם נראה מתוך מסיבות המשפט או מתוך הנהגתו, או מתוך אפיו הידוע, כפי שהוכח, כי מטרתו היתה מטרה הפוגעת לרעה בבטחונה ובטובתה של המדינה; ואם כל תרשים, תכנית, מודל, חפץ, רשימה, מסמך או ידיעה המתייחסים לאיזה מקום שהנהו מקום אסור או המשמשים במקום כזה, או כל דבר במקום כזה, או כל מלה מספר המלים הסודי של הממשלה, או כל סיסמה חשאית נאמרו, נתקבלו, נלקטו, נרשמו, נתפרסמו או נמסרו על ידי איזה אדם זולת אדם הפועל על פי הרשאה חוקית, רואין אותם כאילו נאמרו, נתקבלו, נלקטו, נרשמו, נתפרסמו או נמסרו למטרה הפוגעת לרעה בבטחונה או בטובתה של המדינה, אלא אם כן הוכח ההיפך.

4. כל שיש לו ברשותו או בפיקוחו כל מלה מספר המלים הסודי של הממשלה או סיסמה חשאית, או כל תרשים או תכנית, מודל, חפץ, רשימה, מסמך או ידיעה המתייחסים לאיזה מקום אסור או לכל דבר המצויים באותו המקום, או שמשמשים בהם שם, או שנעשו או נתקבלו בניגוד לפקודה הזאת או שנמסרו לו בסוד על ידי כל אדם המשמש במשרה בשירות הוד מלכותו, או אשר קיבלם או אשר הגיעו אליו לרגל תפקידו כאדם המשמש או ששימש במשרה בשירות הוד מלכותו, או אדם שהנהו מקושר בחוזה שנעשה בשם הוד מלכותו, או כאדם העובד או שעבד אצל אדם ששימש במשרה כנ"ל או המקושר בחוזה כנ"ל, והוא עושה את המעשים דלקמן —

(א) מוסר את המלה מספר המלים הסודי, או את הסיסמה החשאית, או את התרשים, התכנית, המודל, החפץ, הרשימה, המסמך או הידיעה הסודיים לכל אדם זולת לאדם שהוא זכאי למסרם לו, או לאדם שטובת המדינה מחייבת אותו למסרם לו, או

(ב) משתמש בידיעות שברשותו לטובתה של כל מעצמה נכרית או בכל צורה אחרת הפוגעת לרעה בבטחונה או בטובתה של המדינה, או

(ג) מחזיק אצלו את התרשים, התכנית, המודל, החפץ, הרשימה או המסמך כשאין לו הזכות להחזיקם אצלו, או כשהחזקתם היא בניגוד לתפקידו או שאינו ממלא אחרי כל ההוראות שניתנו על פי הרשאה חוקית בנוגע להחזרתם או למסירתם, או

(ד) אינו משגיח השגחה מספקת על התרשים, התכנית, המודל, החפץ, הרשימה, המסמך, או המלה שבספר המלים הסודי או הסיסמה החשאית או הידיעה החשאית.

יאשם בעוון.

ספירת ידעות
בנוגע לכלי
מלחמה לכל
מעצמה נכריה

5. כל שיש לו ברשותו או בפיקוח כל תרשים, תכנית, חפץ, רשימה, מסמך או ידיעה המתייחסים לכלי מלחמה, ומוסרם למעצמה נכרית, אם במישרין ואם בעקיפין, או בכל צורה אחרת הפוגעת לרעה בבטחונה או בטובתה של המדינה, יאשם בעוון.

קבלת ידיעה
שלא כדיו

6. כל המקבל כל מלה מספר המלים הסודי של הממשלה או סיסמה רשמית חשאית או תרשים, תכנית, מודל, חפץ, רשימה, מסמך או ידיעה חשאיים ובשעה שקיבלם יש לו יסוד מספיק להאמין כי אלה נמסרו לו בניגוד לפקודה הזאת, יאשם בעוון, אלא אם כן הוכיח כי הדברים הנ"ל נמסרו לו נגד רצונו.

שימוש בלתי
מורשה במדים,
עיווי דיגים
וחשבונות, ויוף,
התייצבות כאחר
ותעודות-יכוונות

7. (1) אדם כלישהוא אשר כדי להיכנס, או לסייע בידי אדם אחר להיכנס, למקום אסור, או כדי להשיג כל תכלית אחרת, הפוגעת לרעה בבטחונה או בענייניה של המדינה —

(א) משתמש — בלא הרשאה מותרת — בכל מדים של הצי, הצבא, האוויריה, המשטרה או מדים אחרים, או כל מדים הדומים להם כל כך, עד שיהיו עשויים להתעות, או לובש את הנ"ל, או מציג עצמו לשקר כאדם הרשאי או שהיה רשאי להשתמש באותם מדים או ללבשם, או

(ב) מוסר בודעים — או מסייע בחשאי למסור בודעים — כל הודעה כוזבת בעל פה, או בכתב, בכל הצהרה או בקשה או בכל תעודה, החתומים בידו או בשמו, או משמיט — או מסייע בחשאי להשמיט — מהם דבר, או

(ג) מזויף כל פספורט או כל תעודת-כניסה, תעודת היתר, תעודת-אישור, רשיון, או תעודה אחרת כיוצאת באלה, רשמיים (שיקראו בסעיף זה "תעודה רשמית") של הצי, הצבא, האוויריה, המשטרה, או משנה אותם, שולח בהם יד או משמיד אותם, או משתמש בכל תעודה רשמית כזאת שהיא מזוייפת, ששינו אותה או שאינה כתיקונה, או מחזיק כזאת ברשותו, או

(ד) מתיימר — או מציג עצמו לשקר — שהוא אדם המחזיק במשרה בשירות הוד רוממותו או מועבד בידי אדם המחזיק במשרה כזאת, או שהנהו או שאיננו אדם, אשר ניתנו לו כהלכה תעודה רשמית או מלת-סתרים סודית רשמית או סיסמת-מעבר סודית רשמית, או נמסרה לו הודעה על אלה, או המוסר בודעים כל הודעה כוזבת. מתוך כוונה להשיג תעודה רשמית, או מלת-סתרים סודית רשמית, או כניסת-מעבר סודית רשמית, בין בשביל עצמו ובין בשביל כל אדם אחר, או

(ה) אוחו ברשותו או בשליטתו כל רושמה, חותמת או מטבעת (מיים, בי"ת, עי"ן פתוחות, טי"ת שוואית) רשמיים, כל טביעה של רושמה, חותמת או מטבעת כאלה, או כל נייר רשמי, או

(ו) מחקה מתוך זיוף כל רושמה, חותמת או מטבעת רשמיות או אוחו ברשותו או בשליטתו כל רושמה, חותמת או מטבעת רשמיות שחיקון מתוך זיוף, או דבר כל שהוא הדומה דמיון רב כל כך לרושמה, חותמת או מטבעת רשמיות, עד כי הוא מחושב להיות עשוי להתעות, או כל נייר הדומה דמיון רב כל כך לנייר רשמי, עד כי הוא מחושב להיות עשוי להתעות, יאשם בעוון.

(2) לצרכי הסעיף הזה, ייחשבו כל רושמה, חותמת, מטבעת או נייר לרושמה, חותמת או מטבעת רשמיות, או לנייר רשמי, הכל לפי הענין, אם — והק-אם — נועדו באופן מיוחד לשמש בשירות הוד רוממותו, בשירות ממשלה זרה או לצרכיו של חיל משטרה.

(א) המחזיק אצלו לכל מטרה הפוגעת לרעה בבטחונה של המדינה או באינטרסים שלה כל מסמך רשום, בין שהושלמה עריכתו ובין שלא הושלמה עריכתו, ובין שהוצא לשימוש ובין שלא הוצא לשימוש, כשאין לו הזכות להחזיקו או כשהחזקתו היא בניגוד לחובתו, או שאינו ממלא אחרי כל הוראה שניתנה על ידי מחלקה ממשלתית או על ידי אדם המורשה על ידי אותה מחלקה בנוגע להחזרתו או להעברתו של מסמך כזה, או

(ב) המרשה לכל אדם אחר להחזיק ברשותו כל מסמך רשמי שהוצא לשימוש הוא בלבד, או המוסר כל מלה מספר המלים הסודי של הממשלה או סיסמה חשאית שהוצאה כך, או אם נמצאו ברשותו בלא הרשאה חוקית כל מסמך רשמי או מלה מספר המלים הסודי של הממשלה או סיסמה חשאית שהוצאה לשימוש של איזה אדם וזולתו, או שבא לידו כל מסמך רשמי מתוך שמצא אותו או באופן אחר והוא מתרשל בהחזרתו או אינו מחזיר אותו לאדם או לרשות אשר הוציאו או אשר למענם הוצא, או לשוטר, או

(ג) עושה או מוכר או מחזיק ברשותו למכירה מבלי הרשאה חוקית כל חותמת או חותם כאמור לעיל,

יאים בעוון.

9. כל משפט פלילי על פי סעיף 7 או סעיף 8 שדרושה בו הוכחת איוו מטרה הפוגעת לרעה בבטחונה או טובתה של המדינה, נוהגין בו לפי סעיף קטן (2) מסעיף 3 ממש כשם שאותו סעיף קטן חל על משפטים פליליים שיוגשו על פי סעיף 3.

השימוש בסעיף
3 (2) פלילי
משפטים פליליים
על פי סעיף 7
או סעיף 8

10. (1) בכל משא-ומתן משפטי נגד אדם על עבירה על-פי סעיף 3, הרי עצם העובדה כי האדם הנ"ל לקח דברים או ניסה לקחת דברים עם סוכן נכרי בין בתוך תחומי פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה, תשמש עדות כי הוא קיבל או ניסה לקבל, למטרה הפוגעת לרעה בבטחונה או בעניינה של המדינה, ידיעות העשויות להיות או העוללות או מכוונות להיות לתועלת לאויב, אם במישרין ואם בעקיפין.

לקיחת דברים עם
סוכנים נכריים
הרי היא עדות
לעבירות ידועות

(2) לצורך הסעיף הזה, אך מבלי לפגוע בכללותן של ההוראות דלעיל —

(א) כל שעושה את הפעולות דלקמן הריהו כלוקח דברים עם סוכן נכרי, אלא אם כן הוכיח את ההיפך —

(1) המבקר במקום הכתובת של סוכן נכרי בין בתוך פלשתינה (א"י) או מחוצה לה או הנמצא בחברתו או בלוייתו, או

(2) מי שנמצאו ברשותו שמו וכתבתו של סוכן נכרי בין בתוך פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה או אם נמסרו לו אלה על-ידי כל אדם אחר או אם קיבלם מכל אדם אחר.

(ב) המונח "סוכן נכרי" כולל כל אדם העובד או שהיה עובד אצל ממשלה נכרית או שיש יסוד לחשדו בכך, בין במישרין ובין בעקיפין, לצורך עשיית מעשה, בין בתוך פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה, הפוגע בבטחונה או בעניינה של המדינה, או שעשה או שניסה לעשות בפלשתינה (א"י) או מחוצה לה כל מעשה כזה לטובתה של ממשלה נכרית או שיש יסוד מספיק לחשדו בכך ;

(ג) כל כתובת בין בתוך פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה, שיש יסוד לחשדו בה שהיא כתובת המשמשת לקבלת מכתבים ודברים המשמשים לסוכן נכרי, או כל כתובת שבה יושב סוכן נכרי, או אשר אליה הוא פונה לצורך מסירת

מכתבים כאלה או קבלתם או אשר בה הוא מנהל כל עסק, תיחשב ככתבתו של סוכן נכרי ומכתבים הנשלחים לכתובת כזאת ייחשבו כמכתבים הנשלחים לסוכן נכרי.

התערכות
בתפקידיהם
של שוטרים
או של חילות
הוד מלכותו

11. במקום הסמוך למקום אסור, אין רשות לשום אדם להעמיד מכשולים על דרכו של כל שוטר או כל איש מאנשי החיל שהופקד כשומר, או כזקיף או כפטרול או בתפקיד דומה לזה ביחס למקום האסור, או להתעות את הנ"ל ביודעין או לעמוד על דרכו, וכל העובר על הוראה זו או שאינו ממלא אחריה, יאשם בעוון.

עונש על הצפנת
מרגלים

12. הצפין אדם כל שהוא ביודעים כל אדם, שהוא יודע בו, או שיש לו טעמים מסתברים לשער, כי הוא אדם העומד לעבור — או עבר — עבירה לפי הפקודה הזאת, או הרשה ביודעים לבני-אדם כאלה להתכנס או להתאסף בכל מקום, שהוא מחזיק או שליט בו, או לאחר אשר הצפין אדם כל-שהוא אדם כזה או הרשה לבני-אדם כאלה להתכנס או להתאסף בכל מקום שהוא מחזיק או שליט בו, הוא נמנע או מסרב במזיד לגלות לקצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, כל ידיעות שבכוחו לתיתן ביחס לכל אדם כזה, יאשם בעוון.

הנבלה בהגשה
משפטים
פליליים

13. לא ייתבע אדם לדין לפי הפקודה הזו על עבירה, שאינה עבירה לפי סעיף 16 אלא על-ידי היועץ המשפטי או בהסכמתו:

בתנאי שמותר לעצור אדם שנאשם בעבירה כזאת, או לתת ולהוציא לפועל צו מעצר נגדו, ומותר לשימו במשמר או להוציאו בערבות אף אם לא נתקבלה הסכמתו של היועץ המשפטי להגשת המשפט הפלילי נגדו, אלא שאין נוקטין נגדו כל פעולה משפטית נוספת עד שלא תתקבל הסכמתו של היועץ המשפטי.

צו חיפוש

14. (1) אם נתברר לשופט שלום על יסוד הודעה בשבועה כי יש טעם גכון לחשוד שנעשתה או כי עומדת להיעשות עבירה על הפקודה הזאת, יכול הוא ליתן צו חיפוש ולהרשות לכל שוטר הנזכר בצו להיכנס בכל עת לכל בית או לכל מקום הנזכר בצו, ואם יש צורך בכך — בכוח, ולהפש בבית או במקום ובכל אדם הנמצא בו ולקבל כל תרשים, תכנית, מודל, רשימה, או מסמך או כל דבר אחר כיוצא בזה או כל דבר המעיד כי נעשתה או כי עומדת להיעשות עבירה על פקודה זו, ואשר ימצאנו בבית או במקום או על גופו של כל אותן אדם, ואשר ביחס אליו או בקשר עמו יש לו טעם נכון לחשוד כי נעשתה עבירה על הפקודה או כי עומדת להיעשות עבירה עליה.

(2) אם נראה לקצין משטרה עליון שהענין הוא דחוף מאד ואינו סובל דיחוי, וכי טובת המדינה מחייבת פעולה דחופה, רשאי הוא ליתן צו בכתב ידו ובחתימתו לכל שוטר ולהקנות לו אותה הסמכות הכרוכה בצו של שופט שלום הניתן על-פי הסעיף הזה.

הסמכות לדרוש
הראית פלגנרמות

15. (1) כל מקום שנראה לו לנציב העליון כי דרוש לעשות כך למען עניני הציבור, רשאי הוא להוציא צו בחתימת ידו ולדרוש בו מכל אדם שיש בבעלותו או ברשותו חוט או כבל טלגרפי או כל מכשיר לטלגרף אלחוטי המשמש למשלוחן או לקבלתן של טלגרמות להראות לו לכל אדם הנזכר בצו את המקור ואת ההעתקה, אם של כל הטלגרמות ואם של טלגרמות מסוג או מתואר מסויימים או של טלגרמות שנשלחו על-ידי איזה אדם או מקום מסויימים או שנשלחו אליהם, או של טלגרמות שנשלחו לאיזה מקום מחוץ לפלשתינה (א"י) באמצעות כבל או חוט או מכשיר כדלעיל וכל שאר המסמכים המתייחסים לכל טלגרמה כאמור לעיל.

(2) כל שנדרש להראות העתקה מקורית, או העתק או מסמך מן הסוגים האמורים לעיל וסירב לעשות זאת, או התרשל בכך, יאשם בעבירה ויהא צפוי על כל עבירה ועבירה למאסר שלושה חדשים, או לקנס של המשים פונט או לשני העונשין כאחד.

(3) המונח "טלגרמה" שבסעיף זה יהיה לו אותו הפירוש המיוחד לו בפקודת בתי הדואר והמונח "טלגרף אלחוטי" יהיה לו אותו הפירוש המיוחד לו בפקודת הטלגרף האלחוטי.

רישומם
והסדרתם
של אנשים
המנהלים עסק
של קבלת
צורות דואר

16. (1) כל המנהל על מנת לקבל פרס עסק של קבלת מכתבים, טלגרמות או צורות דואר אחרים לשם משלוח או העברה לאנשים שלמענם נועדו בין עסק זה בפני עצמו או בצירוף עם עסק אחר, חייב לשלוח בהקדם האפשרי למפקח הכללי של המשטרה הודעה על העובדה יחד עם הכתובות של המקומות אשר בהם מתנהל העסק, למען ירשום המפקח את ההודעה והמפקח הכללי ינהל פנקס ובו ירשום את שמותיהם וכתובותיהם של אנשים אלו, ומשנדרש המפקח הכללי על-ידי שולח ההודעה ליתן לו תעודת רישום על כך, יתנגה לו לאחר שיקבל ממנו תשלום של מאה מיל; וכל אדם שגרשם כך עליו להגיש למפקח הכללי הודעה על שינוי בכתובת או על כל כתובת חדשה אשר בה מתנהל העסק, וכל ידיעה אחרת אשר יהיה צורך בה כדי לקיים את דיוקם של הפרטים הרשומים בפנקס.

(2) כל המנהל עסק כאמור לעיל עליו לדאוג לרישומם של הפרטים הבאים בפנקס המיוחד לכך —

(א) את שמו וכתבתו של כל אדם אשר למענו נתקבל איזה צרור דואר או אשר ביקש למסור לו או לשלוח אליו צורות דואר שנתקבלו;

(ב) כל הוראות שנתקבלו בנוגע למסירתם או למשלוחם של צורות דואר;
(ג) אשר לכל צרור דואר שנתקבל רושמים את שם המקום אשר משם בא צרור הדואר ותאריך משלוחו (לפי חותמת הדואר) ותאריך קבלתו ושמו וכתבתו של השולח אם הוא בולט מן העטיפה החיצונית של הצרור, ואם היה הצרור צרור רשום, רושמים בפנקס את תאריך הרישום ומשרד הרישום ומספר הצרור הרשום;

(ד) כל צרור דואר שנמסר, רושמים את תאריך מסירתו ושמו וכתבתו של האדם אשר לידו נמסר הצרור;

(ה) כל צרור דואר שנשלח, רושמים את השם והכתובת שאליהם נשלח והתאריך אשר בו נשלח;

ואסור לו למסור מכתב לשום אדם עד אם חתם האדם שהוא קבלה על המכתב באותו הפנקס האמור לעיל, ואם אותו האדם אינו האדם אשר על שמו נשלח המכתב, אין למסור לו את המכתב עד אם האדם הנזכר לאחרונה השאיר אצלו הוראות בנוגע למסירתו, ואסור לו לשלוח כל צרור דואר לכתובת אחרת. עד אם השאיר אצלו האיש אשר צרור הדואר נשלח על-פי כתבתו, הוראות בכתב לעשות זאת.

(3) הפנקסים הערוכים כך וכל צורות הדואר שנתקבלו על-ידי אדם המנהל כל עסק כזה וכל הוראה בנוגע למסירתם או למשלוחם של כל צורות שנתקבלו על-ידי כל אדם כזה, יהיו פתוחים לבקרתו של פקיד בכל עת מתאמת.

(4) כל העובר על הוראה מהוראות סעיף זה או שאינו ממלא אחריה, או המוסר כל ידיעה כוזבת או רושם כל רשימה כוזבת יאשם בעבירה ויהא צפוי על כל עבירה ועבירה למאסר 3 חדשים או לקנס של 50 פונטים או לשני העונשין כאחד.

(5) שום דבר הנאמר בסעיף זה לא יחול על צורות דואר שנשלחו לכל משרד אשר בו מוציאים לאור כל עתון או מכתב עתי והם צורות דואר השלוחים בתשובה למודעות המופיעות בעתון או במכתב עתי כזה.

(6) שום דבר הנאמר בסעיף זה לא יפורש כאילו הוא מקנה היתר חוקי לכל דבר שיש בו משום הפרת זכותה המיוחדת של הממשלה לבדה על-פי פקודת בתי הדואר.

17. (1) מקום שנחה דעתו של קצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, כי יש טעם מסתבר לחשוד כי נעשתה עבירה על סעיף 3, ולהאמין כי אדם כל שהוא עלול להמציא ידיעות בדבר העבירה או חשד-עבירה, יהיה רשאי לפנות בבקשה למפקח הכללי של המשטרה, שירשהו להשתמש בכוחות המוענקים בסעיף קטן זה, ואם תוענק אותה רשות, יהיה רשאי להרשות כל שוטר — בדרגה שאינה נמוכה מדרגת אינספקטור — לדרוש מהאדם, שסבורים בו כי הוא עלול להמציא ידיעות, למסור כל ידיעה שבכוחו למסרה בדבר עבירה או חשד-עבירה, ואם יירדש לעשות כן — לבוא לפניו, לאחר שתינתנה לו הוצאותיו המסתברות, באותם זמן ומקום מסתברים, שיהיה השוטר המורשה כנ"ל עשוי לנקבם; ואם חדל אדם, שנדרש בהמשך לאותה הרשאה — למסור ידיעות או לבוא כנ"ל מלמלא אחר אותה דרישה, או מסר ביודעים ידיעות כוזבות, יאשם בעוון.

(2) מקום שיש לקצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, טעמים להאמין כי הענין דחוף מאד, וכי טובתה של המדינה מחייבת לנקוט בפעולה מיד, יהיה רשאי להשתמש בכוחות המוענקים בסעיף קטן (1) בלא לפנות בבקשה על, או לקבל, רשות מאת המפקח הכללי של המשטרה, אולם אם יעשה כן, יודיע תיכף ומיד את הנסיבות למפקח הכללי של המשטרה.

(3) רימוזים בסעיף זה לקצין משטרה גבוה, הממונה על מחוז, יתבארו כאילו הם כוללים רימוזים לכל קצין משטרה גבוה אחר, שהרשהו במפורש קצין משטרה גבוה — הממונה על מחוז — לפעול בשמו לצרכי סעיף זה, כשאין הוא יכול לפעול כן מפאת מחלה, היעדרות או סיבה אחרת.

18. כל המנסה לעבור עבירה על פקודה זו או המשתדל או מסית או מנסה להשפיע על אדם אחר לעבור עבירה או עוון או מסייע בעשיית עבירה זו או עושה כל פעולת הכנה למעשה עבירה על פקודה זו, יאשם בעבירה על הפקודה הזאת, ויהא צפוי לאותו עונש החל על העבריין גופא ונוהגין עמו ממש כדרך שנוהגין עם העבריין.

19. (1) כל האשם בעבירה על-פי פקודה זו והיא פשע יהא צפוי למאסר ארבע עשרה שנה.

(2) כל האשם בעבירה על-פי פקודה זו והיא עוון יהא צפוי למאסר שלוש שנים או לקנס של מאתיים פונט או לשני העונשין כאחד.

(3) לצורך משפטו של אדם בשל עבירה על-פי פקודה זו, הרי עבירה שנעשתה דינה כאילו נעשתה אם במקום עשייתה ממש ואם בכל מקום בפלשתינה (א"י) אשר בו יימצא העבריין.

(4) נוסף לכל סמכות המסורה לבית המשפט לבלי הרשות את הקהל להיות נוכח בכל משפט, ומבלי לפגוע בסמכות זו, הרי אם ביקשה הקטיגוריה בשעת מהלך המשא-ומתן המשפטי נגד אדם על עבירה על-פי פקודה זו, או במהלך הערעור במשפטו של אדם על פשע או עוון על-פי פקודה זו, להרחיק את הקהל, כולו או מקצתו, ממקום המשפט במשך כל חלק מן הבירור המשפטי, והיתה בקשתה של הקטיגוריה מבוססת על הנימוק כי פרסומן של איזו עדות או הודעה שתהיינה נמסרות במהלך המשפט יזיק לבטחונו או לטובתה של המדינה, רשאי בית המשפט ליתן צו בכך, אלא שלעולם מקריאין את הפסק דין בפומבי.

(5) היה האדם האשם על-פי פקודה זו חברה או התאגדות, מאשימין באותה עבירה כל מנהל ממנהלי החברה או החתאגדות וכל פקיד מפקידיהן, אלא אם הוכיחו כי המעשה או אי-המעשה המהווים את העבירה נעשו שלא בידיעתם או שלא בהסכמתם.

20. כל שנמצא עובר עבירה על-פי פקודה זו או שיש יסוד לחשוד במעשה עבירה או בנסיון לעבור עבירה או בהתכוננות לעבור עבירה כזאת, מותר לתפשו ולשימו במשמר בלא צו מעצר.